

[Christmas Møller.]

halvt Aar i Stillingen, Krav paa Løn i et Tidsrum, der svarer til den korteste Opsigelsesfrist, der i Henhold til denne Lov kunde være fastsat fra Arbejdsgiverens Side for det paagældende Arbejdsforhold. Dette gælder dog naturligvis ikke, saafremt Sygdommen er selvforskyldt eller er paa-draget ved grov Uagtsomhed, eller saafremt den paagældende vidste, at han havde den paagældende Sygdom paa det Tidspunkt, han tog Stillingen.

Hvad angaar Svangerskab, stiller vi Forslag om, at Barnefødsler skal betragtes som lovligt Forfald i indtil 4 Uger før og 4 Uger efter Fødselen, dog at der i denne Periode kun betales halv Løn. Bestemmelsen gælder naturligvis heller ikke her, saafremt man kan sige, at den paagældende ved Antagelsen i Stillingen har holdt noget skjult.

Hvad angaar Militærtjeneste, stiller vi Forslag om, at ordinær Genindkaldelse skal betragtes som lovligt Forfald, saaledes at den ugifte faar halv Løn og den gifte $\frac{3}{4}$ Løn.

Ogsaa paa enkelte andre Omraader gives der Bestemmelser, som jeg dog ikke her skal komme ind paa, men som jeg ved første Behandling kan udvikle nærmere.

Jeg ønsker kun at tilføje, at vi i Lighed med Sverige og Norge, hvor der fra konservativ Side har været stillet lignende Forslag, har stillet dette Forslag, fordi vi er af den Opfattelse, hvilket ogsaa paa andre Omraader er kommet til Udtryk gennem vor Politik — jeg kan saaledes nævne vore Ændringsforslag og Udtalelser til og om den Sparerkasselov, der for et Øjeblik siden blev vedtaget —, at medens den moderne økonomiske Udvikling har ført til, at to Led i Produktionsorganismen, nemlig Ejerne eller Lederne, hvad man nu vil kalde det, og de mange Arbejdere har faaet deres stærke Organisationer og deres faste Regler — paa adskillige Omraader har Samfundet ogsaa truffet præceptive Foranstaltninger disse Forhold vedrørende, og vi har jo ligeledes set, at Rigsdagen gennem de senere Aar ikke har været ængstelig for at bestemme Løn- og Arbejdsvilkaar for de paagældende —, har et andet Led i vort Samfund, nemlig den store Mellemlasse af Funktionærer, ikke kunnet faa deres Organisation saa stærk, og de har vel ogsaa paa andre Omraader haft en vanskeligere Stilling end de to Yderpunkter i Produktionen. Vi har ment, at vi gennem dette Forslag vilde give Udtryk for de Forpligtelser, det offentlige har ogsaa over for denne store og betydningsfulde Del af vort Samfund. Vi fremsætter vort

Forslag ud fra Ønsket om, at det kan føre til en saglig Drøftelse, saaledes at der paa dette Omraade kan blive gjort Ret og Skel til begge Sider.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg dernæst Ordet til det ærede Medlem Hr. Westermann, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Westermann): Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg paa dette sene Tidspunkt tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Militærmusikkens Genoprettelse*. Naar det sker saa sent, skyldes det den særlige Omstændighed, at mit Parti ikke har villet blande dette Spørgsmaal ind i Behandlingen af Militærløvene, hvor det tidligere har hørt hjemme, men hvor vi ikke finder, det rettelig hører hjemme, naar Forsvaret mangler de nødvendige Vaaben til at sikre Landet, saaledes som vi har høvdet det under Behandlingen af Militærløvene. Vi har haft det Indtryk, at der i alle Befolkningsslag er et stærkt Ønske om at faa Militærmusikken igen; der har jo ogsaa været rettet gentagne Henvendelser til Rigsdag og Regering derom. Navnlig har disse Henvendelser haft Styrke nede fra Sønderjylland, hvor man har følt et særlig stærkt Savn, efter at man havde mistet Militærmusikken. Vi har endvidere haft det Indtryk, at man ikke fra noget af de politiske Partiers Side har taget Afstand fra Genindførelse af Militærmusikken, og at der derfor i Virkeligheden kun har været Spørgsmaal om at tage Initiativet til Udarbejdelse af et Forslag i saa Henseende. Derfor forelægger vi dette Forslag.

I Lovforslaget er der foreslaaet, at Livgardens Musikkorps bibeholdes i den bestaaende Form og Størrelse, og at der ved hvert af de øvrige 6 Fodfolksregimenter ansættes en Musikdirigent og 14 Musikere, samme Antal som før 1932 ved vore Fodfolksregimenter, og at disse Orkestre saa kan suppleres med værnepligtige Musikere. Endvidere, at der ved hvert Rytter- og Feltartilleriregiment ansættes 1 Musikdirigent og 8 Musikere, ligeledes samme Antal, som der har været før.

For Søværnets Vedkommende ønsker man at genindføre Militærmusikken paa den Maade og i den Udstrækning, at der ud over den Musikdirigent, der kun tjener til at uddanne de værnepligtige til Hornblæsere og Trommeslagere, ansættes 1 Musikdirigent og 21 Musikere, og at